

Paní Zemanová – scénář

- Kuba:** Dana Zemanová se narodila 7.1. 1930 jako druhá nejstarší ze čtyř dětí. Už od mala chtěla být učitelkou, protože žila v budově školy a měla tatínka učitele. Dětství prožila v Dolní Zimoři okres Mělník.
- Terka:** Největší radost zažila v květnu 1945, když házeli ruským vojákům šerky na jejich tanky. V okamžiku, kdy si všichni mysleli, že válka skončila, hodinu na to začalo bombardování blízkého města Mělník. Jedna rodina to odnesla velmi špatně.
- Dana Zemanová:** *S malou dcerkou šli do sklepa a ta holčička utekla, schovala se na dvoře, protože slyšela nějaký rány, zvědavá, a schovala se na dvoře v kůlně a ten dům dostal plnej zásah a ty rodiče zahynuli a ta holčička zůstala pětiletá na dvoře v těch letních šatičkách bez rodičů. Bez čehokoliv. Jenom v ruce panenku.*
- Sofča:** Roku 1948, kdy se k moci dostal komunistický režim, nastalo pro rodinu paní Zemanové dlouhé a těžké období. Tatínek byl totiž národní socialista a přišel o zaměstnání.
- Dana Zemanová:** *Byl správním komisařem v Želízích. On přiděloval ty domy a ty usedlosti těm, kteří přišli do pohraničí. Ale tam bylo hodně komunistů a s nima nebyl. Tenkrát 12 tisíc lidí v tom březnu zbavili místa. Učitelé, úředníci, soudci, četníci.... Prostě, kdo vysloveně nebyl pro režim, tak musel opustit místo. Proto taky třeba tomu Barandovskému mostu říkají most inteligence, protože ti vyhození směli pracovat v průmyslu a zemědělství. Tatínek stavěl silnici ze Zimoře do Želíz.*
- Rozárka:** I přes komunistický režim se paní Zemanové podařilo získat svojí vysněnou práci a začala učit na prvním stupni základní školy v Odoleně Vodě. Ve škole zažila i okupaci v roce 1968, kde se setkala s ruským vojákem.
- Dana Zemanová:** *Na schodech sovětskej voják s puškou s bodákem, tak se rusky ptám: „Co že tam?“ A on že jde zatknout paní učitelku Polednovou. A já říkám, kdo vám to řekl. Proč, proč ji jdete zatknout. Že děti si stěžovaly, že je přísná. A já jsem tomu dítěti šeptla: „Utíkej pro pana ředitele!“ A s tím Rusákem jsem se teda bavila dál, dál jsem ho nepustila. Pan ředitel přišel a on mu to zase mlel, že jde zatknout paní učitelku Polednovou a pan ředitel mu hezky hlasitě řekl: „Dokud tu já jsem ředitelem tak tady má právo zatýkat jenom naše policie a ven!“*
- Kuba:** A jak prožívala konec režimu v roce 1989?

Dana Zemanová: *To byla taková radost, když jsem na Jungmannově náměstí poslouchala Jakeše z Červeného Hrádku. To prostě byla taková obrovská radost, když jsem jela do Prahy. To bylo obrovský vydechnutí.*

Rozárka: I přes těžkosti, kterými v životě prošla, Dana Zemanová říká..

Dana Zemanová: *To, co nás všechny ty čtyři děti, který jsme opravdu ten život měly strašně těžkej, co nás drželo při životě. Dělat, dělat, dělat a bejt poctivej. My jsme si vzájemně v tý rodině všichni ohromně pomáhali. A pomáháme si pořád.*